

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.956 van 27 februari 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 23 december 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 14 november 2008 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 9 oktober 2008, 24 oktober 2008, 14 november 2008 en 25 november 2008 waarbij de verlenging van de aankomstverklaring van 5 augustus 2008 wordt geweigerd.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DE KETELAERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekster diende een aanvraag in bij de Belgische ambassade te Addis Abeba om in het bezit gesteld te worden van een visum teneinde haar familie in België te kunnen bezoeken.

1.2. Op 31 juli 2008 werd aan verzoekster een visum type c afgeleverd.

1.3. Verzoekster arriveerde op 3 augustus 2008 in België en werd op 5 augustus 2008 in het bezit gesteld van een aankomstverklaring die geldig was tot 1 november 2008.

1.4. Verzoekster verzocht om de verlenging van haar aankomstverklaring om op haar kleinkind te passen.

1.5. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid weigerde op 9 oktober 2008 om de aankomstverklaring van verzoekster te verlengen.

Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

*“(…)
- de aankomstverklaring mag niet verlengd worden
- Opmerking: Het betreft hier geen onvoorziene omstandigheid
(…)”*

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.6. Verzoekster verzocht de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid om de beslissing tot weigering van verlenging van de aankomstverklaring te herzien.

1.7. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid weigerde op 24 oktober 2008 nogmaals om de aankomstverklaring van verzoekster te verlengen.

Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

*“(…)
Aangezien er geen nieuwe argumenten aangehaald worden om het dossier te herzien, blijft de beslissing van 09/10/2008 behouden:
Een verlenging van de aankomstverklaring kan niet toegestaan worden, aangezien de aangehaalde reden geen geldige reden is om te verlengen.

Betrokkene dient dus uiterlijk op 01/11/2008 het grondgebied van België te verlaten.
(…)”*

Dit is de tweede bestreden beslissing.

1.8. Verzoekster verzocht op 6 november 2008, via haar raadsman, om de verlenging van haar aankomstverklaring om haar toe te laten een medisch onderzoek te ondergaan.

1.9. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid weigerde op 14 november 2008 om de aankomstverklaring van verzoekster te verlengen.

Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Een verlenging van het verblijf kan niet toegestaan worden, aangezien er enkel een medisch attest van een huisarts overgemaakt werd.”

Dit is de derde bestreden beslissing.

1.10. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid besliste op 14 november 2008 tevens tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“(…)”

- art. 7, al. 1-2° van de wet van 15 december 1980; verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd; regelmatig verblijf verstreken sedert 01.11.2008 (...)"

Dit is de vierde bestreden beslissing.

1.11. Verzoekster verzocht, via haar raadsman, om de verlenging van haar aankomstverklaring om medische redenen. Zij onderbouwde haar aanvraag met een nieuw medisch attest van haar huisarts.

1.12. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid weigerde op 24 november 2008 om de aankomstverklaring van verzoekster te verlengen.

Deze beslissing, die op 25 november 2008 ook werd ter kennis gebracht van de raadsman van verzoekster, luidt als volgt:

*"(...)
Aangezien er geen nieuwe argumenten aangehaald worden om het dossier te herzien, blijft de beslissing van 14/11/2008 behouden.
(...)"*

Dit is de vijfde bestreden beslissing.

2. De rechtspleging.

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verzoekster om verweerder te veroordelen tot de kosten van het geding.

3. Gegrondheid van het beroep.

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 6 en 7, eerste lid, 2°, samengelezen met artikel 9ter van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid van de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht.

3.1.1. Wat betreft de ingeroepen schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat de verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). Verzoekster kan trouwens niet voorhouden de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen niet te kennen nu zij deze bespreekt en bekritiseert in haar verzoekschrift.

Specifiek wat betreft de vierde bestreden beslissing betoogt verzoekster nog dat er in deze beslissing geen gewag gemaakt wordt van de door haar ingeroepen omstandigheid dat ze omwille van medische redenen verzocht om *“haar vertrek tijdelijk uit te stellen (kortstondige ziekte – verzoek om verlenging van de verblijfstitel) dan wel om gedurende een langere periode in België te verblijven (artikel 9ter Vreemdelingenwet).”* De Raad dient evenwel vast te stellen dat de redenen waarom verzoekster geen verlenging van haar aankomstverklaring werd toegestaan uiteengezet werden in een afzonderlijke beslissing, zodat verzoekster niet kan stellen op dit punt in het ongewisse te zijn. Daarnaast moet worden opgemerkt dat verzoekster alvorens de vierde bestreden beslissing werd genomen nooit formeel verzocht om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet tot een verblijf gemachtigd te worden, zodat het bestuur hieromtrent geen motivering diende te voorzien.

3.1.2. Nu werd vastgesteld dat verzoekster, alvorens de bestreden beslissingen werden genomen, geen formele aanvraag om tot een verblijf om medische redenen gemachtigd te worden, conform de bepalingen van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007, indiende, kan ook geen schending van deze reglementaire bepaling en van artikel 9ter, iuncto de artikelen 6 en 7 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden. Gelet op het feit dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid niet gevat werd om zich uit te spreken over een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kon van hem ook niet verwacht worden dat hij zich zou uitspreken over de *“ontvankelijkheid of de gegrondheid”* van een niet bestaande aanvraag.

3.1.3. In de mate dat verzoekster betoogt dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid zich in de tweede en de vijfde bestreden beslissing beperkte tot de stelling dat er geen nieuwe argumenten werden aangebracht, moet worden benadrukt dat deze beslissingen slechts een antwoord zijn op verzoeken tot heronderzoek van de eerste en de derde bestreden beslissing. Het is niet onredelijk of onzorgvuldig om, indien geen determinerende nieuwe gegevens worden aangebracht, een eerdere beslissing, zonder verdere toelichting, te bevestigen.

3.1.4. Verzoekster geeft nog aan dat *“de aanwezigheid van een ernstige ziekte (...) wel degelijk een wettelijke reden uit(maakt) tot verlenging van de aankomstverklaring en verblijf”* en dat de *“strengheid van een wet gemilderd kan worden in geval van overmacht.”* Voorts stelt zij dat een zware ziekte nog altijd een onoverkomelijke gebeurtenis is waarop een vreemdeling geen vat heeft en dat een normaal, voorzichtig en redelijk mens, in dezelfde omstandigheden geplaatst, de ziekte waaraan zij lijdt niet kan vermijden, zodat *“de bestreden beslissing”* kennelijk onredelijk is.

Verzoekster heeft evenwel, alvorens de bestreden beslissingen werden genomen, geen medisch attest overgemaakt aan het bestuur waaruit kon afgeleid worden dat zij zeer ernstige medische problemen had die haar noopten tot een verder verblijf in het Rijk. Verzoekster beperkte zich tot het voorleggen van attesten waaruit bleek dat zij een afspraak had voor een radiologisch onderzoek en dat een *“medische investigatie”* vereist was.

Het is niet kennelijk onredelijk om, gelet op het feit dat uit deze attesten geenszins kon afgeleid worden dat verzoekster zwaar ziek was of dringende medische hulp behoeftte, een verlenging van de verblijfsduur die werd vermeld op de aankomstverklaring te weigeren en daarnaast over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Ten overvloede moet worden opgemerkt dat niet blijkt welk belang verzoekster heden nog heeft bij dit onderdeel van het middel. De termijn om het grondgebied te verlaten die voorzien werd op de vierde bestreden beslissing werd immers verlengd tot de dag na het voorziene radiologisch onderzoek en verzoekster toont niet aan nog verdere onderzoeken te moeten ondergaan of nog medische problemen te hebben.

Een schending van de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel of het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

3.1.5. Gelet op voorgaande vaststellingen en bij gebreke aan een verdere uiteenzetting kan de Raad ook niet vaststellen dat artikel 3 van het EVRM zou geschonden zijn.

Het enig middel is ongegrond.

3.2. Verzoekster heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

G. DE BOECK.